

KLASSIEK

BONS/BOULEZ

Werk van Bons, Boulez en Mo, door het Nieuw Ensemble o.l.v. Ed Spanjaard en het Little Giant Chinese Chamber Orchestra o.l.v. Chih-Sheng Chen

21/12, Muziekgebouw, Amsterdam

Met fenomenaal concert neemt Nieuw Ensemble afscheid van het Rijk.

Op de dag die toch niet de laatste van de wereld was, gaf het Nieuw Ensemble zijn laatste concert waaraan het Rijk financieel bijdroeg. Het uit de weg ruimen van dit gezelschap, dat al meer dan dertig jaar op topniveau opereert in binnen- en buitenland, is misschien wel het duidelijkste voorbeeld dat kwaliteit niet telde bij de recente cultuurbezuinigingen. Het ensemble gaat desondanks door, zij het op veel bescheidener schaal.

Het programma, met de speelse titel *De ark van Joël*, bood een staalkaart van de verrichtingen van het ensemble. Naast een elektriserende vertolking van Pierre Boulez' *Eclat* stond het speciaal voor het NE geschreven *Fan II* van de jonggestorven Chinese componist Mo Wuping, een stuk uit 1992, waarin vensters worden geopend tussen de wereld van de eigentijdse muziek naar het wonderbaar-

lijke en theatrale universum van de Chinese traditie.

Voor het overige was het concert ook een hommage aan artistiek leider Joël Bons, die van meet af aan verantwoordelijk is geweest voor de verruiming van het muzikale blikveld die het ensemble nog altijd voorstaat. Als componist heeft Bons zijn licht altijd wat onder de korenmaat gestoken en het was dan ook verdiend dat hij, drie dagen voor zijn 60ste verjaardag, eens duidelijk zichtbaar op het schild werd geheven.

Spectaculair was de bijdrage van het Little Giant Chinese Chamber Orchestra, een uitvoering van Bons' recente *Green Dragon*, waarin hij de letterlijk ongehoorde combinatie van

Chinese en westerse strijk- en tokkelinstrumenten exploreert. Het is een meeslepend stuk met een hoge energiegraad en een sluitende muzikale constructie. Totaal anders zijn de verstilde, zoekende microtonale klanken in een deel uit *Tour à Tour*, waarin de twee violen uit het klassieke strijkkwartet vervangen zijn door hun Chinese evenknie, de erhu.

Twee andere stukken uit die tijd, *First Edition* en *Bref* klinken nog onvervalst atonaal. Eigenlijk is het te betreuren dat Bons niet wat minder tijd in het Nieuw Ensemble en wat meer tijd in zijn eigen, nu te bescheiden oeuvre heeft gestoken. Ook in de nieuwe muziek kom je zo'n originele geest niet elke dag tegen.

Frits van der Waa